

forslag. Det giver et glimrende grundlag for en drøftelse. Det vender jeg tilbage til om et øjeblik.

Spørgsmålet er jo, om vi på nuværende tidspunkt bør iværksætte en procedure hen imod en ændring af vores grundlov fra 1953. Vi har tidligere haft en drøftelse af det, og jeg vil ikke i dag gentage samtlige de bemærkninger, jeg kom med under behandlingen af forslaget her i Folketinget i februar 2004.

Men jeg vil gerne starte med at slå fast, at initiativer med henblik på at ændre grundloven efter min opfattelse ikke er noget, man uden videre bør give sig i kast med. Det kræver moden overvejelse og bør i alle tilfælde være forankret i en meget bred enighed og en meget bred forståelse.

Kl. 17.30

Vi har da heldigvis også her i landet en lang tradition for, at grundlovsændringer bliver gennemført med en endog meget bred enighed blandt de politiske partier, og det synes jeg er noget, der i sig selv er med til at give grundloven en styrke.

Det vil sige, at en proces med henblik på at ændre grundloven må forudsætte, at der både her i Folketinget og ude i befolkningen kan konstateres en meget udbredt opfattelse af, at der er et reelt og et påtrængende behov for at lave vores grundlov om. Og det må også forudsætte, at der på forhånd, inden sådan en proces i givet fald bliver iværksat, er en meget bred enighed om, på hvilke punkter der kan påvises et behov for en grundlovsændring.

Jeg vil da gerne sige, at jeg har stor respekt for de tanker og overvejelser, som ligger bag de forskellige forslag, vi behandler i dag, men jeg vil godt med det samme slå fast, at vi efter regeringens opfattelse har en god og en velfungerende grundlov i Danmark, en grundlov med en fornuftig og rummelig ramme om det danske demokrati. Og på den måde synes jeg egentlig, man med rette kan sige, at de i 1953, hvor grundloven senest blev ændret, var ganske fremsynede.

Selvfølgerlig kan man da pege på, at grundloven ikke altid anvender et særlig moderne sprog. Sådan er det jo. Den er jo skrevet for mere end 50 år siden. Men som jeg tidligere har sagt i dag, kan alene det at finde et mere moderne sprog altså ikke begrunde og ikke løfte en grundlovsændring.

Så når det gælder det overordnede spørgsmål, om der efterhånden nu er opstået et reelt og påtrængende behov for at ændre grundloven, er

svaret efter regeringens opfattelse, at det er der ikke. Jeg tror i øvrigt heller ikke, at det er den almindelige opfattelse i befolkningen, at grundloven er utidssvarende. Man kan vel i og for sig sige, at grundloven i det daglige næppe påkalder sig den helt store opmærksomhed ude i befolkningen, og jeg vil egentlig føje til: Det er jo ikke nødvendigvis et negativt tegn i et folkestyre. Som jeg ser det, er det i høj grad et tegn på, at vores moderne samfund uden problemer kan fungere inden for rammerne af den eksisterende grundlov.

Alt i alt er det regeringens opfattelse, at tiden ikke i dag er moden til at igangsætte en proces, der sigter mod at revidere grundloven.

Lad mig så lige kommentere nogle af de punkter, som er rejst i de forslag til ændringer af grundloven, som er præsenteret her i dag.

Et af de temaer, der tages op i forslagene, er menneskerettighederne. Det bliver nævnt, at bestemmelserne i den gældende grundlov om borgernes rettigheder, f.eks. ytringsfriheden og retten til den personlige frihed, bør suppleres og justeres i lyset af den række af rettigheder, der er nedfældet i bl.a. den europæiske menneskerettighedskonvention.

Jeg vil gerne sige, at det efter min opfattelse ikke er et aspekt, der i sig selv kan begrunde en grundlovsændring. Man skal være opmærksom på, at sådan nogle ændringer som udgangspunkt alene har en formel, symbolsk betydning. De rettigheder, som er nedskrevet i f.eks. den europæiske menneskerettighedskonvention, er jo netop rettigheder, som borgerne allerede har, så det ville ikke reelt tilføje noget nyt at gentage de samme rettigheder i grundloven.

Det, der for den enkelte borger har reel betydning, er, at myndighederne er fuldt opmærksomme på i praksis at respektere de gældende menneskerettigheder, hvad enten de følger af grundloven eller f.eks. af den europæiske menneskerettighedskonvention. Og så vil jeg da i øvrigt sige, at reelt er metoden til at sikre samfundet og det enkelte menneske et højere retssikkerhedsniveau, at vi her i Folketinget løbende gennemfører den nødvendige lovgivning, det er jo ikke ændringer af paragraffer i grundloven.

Så vil jeg godt sige om det forslag, SF har stillet, at jeg har læst det med betydelig interesse og konstateret virkelig mange punkter, hvor jeg er dybt uenig i det, SF foreslår. Men jeg vil gerne sige til SF, at der er én ting, der tiltaler mig meget ved SF's forslag, og det er dette, at SF starter, om jeg så må sige, i den rigtige ende, ved at tage